

Primijenjena matematika

1. Diferencijalne jednađbe
2. Vjerojatnost i statistika
3. Numerička matematika

Literarutura:

1. Bogdanić N.: *Primijenjena matematika*, Split 1980.
2. Bradić, Pečarić, Roki, Strunje: *Matematika za tehnološke fakultete*, Element 1998.
3. Pavlić I.: *Statistička teorija i primjena*, Tehnička knjiga Zagreb 1985.
4. Antunac-Majcen (grupa autora FSB-Zagreb): *Riješeni zadaci iz više matematike s kratkim repetitorijem definicija i teorema, sv. IV*, Školska knjiga Zagreb 1990.
5. Demidovič, B.P.: *Zadaci i riješeni primjeri iz više matematike s primjenom na tehničke nauke*, Tehnička knjiga Zagreb
6. Kopčénova, Maron: *Computational mathematics*, Mir publishers Moscow 1990.
7. N. Elezović, *Zbirka zadataka iz teorije vjerojatnosti*, Element, Zagreb 1995.;

I. Diferencijalne jednačbe

1.1. Definicija diferencijalne jednačbe

Glavni problem integralnog računa: Tražimo funkciju $y = y(x)$ za koju vrijedi

$$y' = f(x), \quad \frac{dy}{dx} = f(x), \quad dy = f(x) dx$$

na nekom intervalu I . Funkcija $y = y(x)$ je određena "do na konstantu", što smo zapisivali u obliku

$$y(x) = \int f(x) dx + c, \quad x \in I.$$

Primjer 1.1

$$y' = \cos x \implies y(x) = \int \cos x dx + c = \sin x + c$$

Slično bi riješili i problem $y'' = 0$. Uzastopnim integriranjem dobivamo:

$$y'(x) = c_1, \quad y(x) = c_1x + c_2.$$

Analogno, uzastopnim integriranjem, rješavamo i problem

$$y^{(n)}(x) = f(x).$$

Definicija 1.1: Diferencijalnom jednačbom nazivamo bilo koju jednačbu koja povezuje nepoznatu funkciju, nezavisnu varijablu (ili nezavisne varijable) i derivacije nepoznate funkcije.

Diferencijalna jednačba naziva se obična diferencijalna jednačba ako je u njoj nepoznata funkcija, funkcija samo jedne varijable.

Primjer 1.2

a) $y' - 2y = x - 3$ - obična diferencijalna jednačba (x -nezavisna varijabla, $y = y(x)$ - nepoznata funkcija);

- b) $y'' - 2ty' = t^2$ - obična diferencijalna jednačba (t -nezavisna varijabla, $y = y(t)$ -nepoznata funkcija),
- c) $y \frac{\partial z}{\partial x} - x \frac{\partial z}{\partial y} = z$ - parcijalna diferencijalna jednačba (x, y -nezavisne varijable, $z = z(x, y)$ -nepoznata funkcija).

Opći oblik obične diferencijalne jednačbe je

$$F(x, y, y', y'', \dots, y^{(n)}) = 0 \quad (1)$$

ili

$$y^{(n)} = f(x, y, y', y'', \dots, y^{(n-1)})$$

Red obične diferencijalne jednačbe je red najviše derivacije koja se nalazi u jednačbi.

Napomena: Diferencijalna jednačba (1) je diferencijalna jednačba n -tog reda.

Primjer 1.3

- a) $y' - 2y = x - 3$ - obična diferencijalna jednačba prvog reda;
- b) $y'' - 2ty' = t^2$ - obična diferencijalna jednačba drugog reda.

Riješiti ili integrirati diferencijalnu jednačbu (ili naći rješenje ili integral) znači odrediti sve funkcije (eksplicitno ili implicitno) koje, zajedno sa svojim derivacijama identički zadovoljavaju danu diferencijalnu jednačbu.

Primjer 1.4 Dana je diferencijalna jednačba

$$y'' + y = 0.$$

Provjerimo jesu li neke od funkcija: $y_1(x) = \cos x$, $y_2(x) = \sin x$, $y_3(x) = \sin x + \cos x$ rješenja gornje diferencijalne jednačbe. Imamo:

- a) $y_1(x) = \cos x \implies y_1'(x) = -\sin x \implies y_1''(x) = -\cos x$. Uvrštavanjem u diferencijalnu jednačbu dobivamo

$$\underbrace{-\cos x}_{y_1''(x)} + \underbrace{\cos x}_{y_1(x)} = 0 \iff 0 = 0,$$

pa je $y_1(x) = \cos x$ rješenje.

Slično,

- b) $y_2(x) = \sin x \implies y_2'(x) = \cos x \implies y_2''(x) = -\sin x$. Uvrštavanjem u diferencijalnu jednadžbu dobivamo

$$\underbrace{-\sin x}_{y_2''(x)} + \underbrace{\sin x}_{y_2(x)} = 0 \iff 0 = 0,$$

pa je $y_2(x) = \sin x$ rješenje.

- c) $y_3(x) = \sin x - \cos x \implies y_3'(x) = \cos x + \sin x \implies y_3''(x) = -\sin x + \cos x$. Uvrštavanjem u diferencijalnu jednadžbu dobivamo

$$\underbrace{-\sin x + \cos x}_{y_3''(x)} + \underbrace{\sin x - \cos x}_{y_3(x)} = 0 \iff 0 = 0,$$

pa je $y_3(x) = \sin x - \cos x$ rješenje.

Pitanje: Kako naći sva rješenja ove diferencijalne jednadžbe? Odgovor ćemo dati kasnije (u Poglavlju 1.4).

Opće rješenje diferencijalne jednadžbe (1) je obitelj funkcija

$$y = \varphi(x, c_1, c_2, \dots, c_n)$$

gdje su c_1, c_2, \dots, c_n realne konstante, koja diferencijalnu jednadžbu (1) zadovoljava identički.

Napomena: Oblik

$$\Phi(x, y, c_1, c_2, \dots, c_n) = 0.$$

se naziva opći integral (ovim oblikom može biti zadano implicitno više općih rješenja).

Partikularno rješenje (ili *partikularni integral*) se dobiva iz općeg rješenja (ili integrala) za konkretne vrijednosti konstanti c_1, c_2, \dots, c_n .

Primjer 1.5 Opće rješenje diferencijalne jednadžbe $y'' + y = 0$ je

$$y(x) = c_1 \sin x + c_2 \cos x.$$

Provjera: $y(x) = c_1 \sin x + c_2 \cos x \implies y'(x) = c_1 \cos x - c_2 \sin x \implies y''(x) = -c_1 \sin x - c_2 \cos x$. Uvrštavanjem u diferencijalnu jednadžbu dobivamo

$$\underbrace{-c_1 \sin x - c_2 \cos x}_{y''(x)} + \underbrace{c_1 \sin x + c_2 \cos x}_{y(x)} = 0 \iff 0 = 0,$$

pa je funkcija oblika $y(x) = c_1 \sin x + c_2 \cos x$ rješenje za sve vrijednosti konstanti c_1 i c_2 .

- a) Za $c_1 = 0$ i $c_2 = 1$ dobivamo partikularno rješenje $y_1(x) = \cos x$;
- b) Za $c_1 = 1$ i $c_2 = 0$ dobivamo partikularno rješenje $y_2(x) = \sin x$;
- c) Za $c_1 = 1$ i $c_2 = -1$ dobivamo partikularno rješenje $y_3(x) = \sin x - \cos x$;

Ponekad postoje rješenja diferencijalne jednadžbe koja se ne mogu dobiti iz općeg rješenja (za konkretne vrijednosti konstanti c_1, c_2, \dots, c_n). Ta rješenja nazivamo singularnim rješenjima.

Primjer 1.6 Opće rješenje diferencijalne jednadžbe

$$y^2 y'^2 + y^2 - 1 = 0$$

je $(x - c)^2 + y^2 = 1$ (provjerti da je to rješenje). Međutim postoje rješenja $y(x) = 1$ i $y(x) = -1$ (provjerti da su to rješenja) koja se ne mogu dobiti iz općeg za neku konkretnu vrijednost konstante c . Dakle, $y(x) = 1$ i $y(x) = -1$ su singularna rješenja.

Graf rješenja (partikularnog ili općeg) se naziva integralna krivulja (ili obitelj integralnih krivulja - za opće rješenje).

Primjer 1.6 Opće rješenje diferencijalne jednadžbe

$$y' = \frac{2y}{x}$$

je $y(x) = cx^2$ (provjerti da je to rješenje). Graf općeg rješenja (integralne krivulje) je obitelj parabola $y = cx^2$ za $c \neq 0$ i pravac $y = 0$ za $c = 0$ (slika Fig 1).

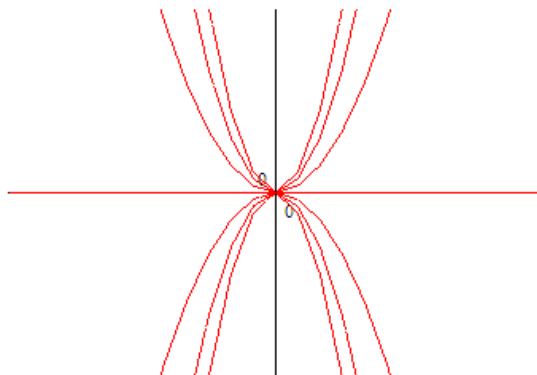

Figure 1: $y = cx^2$

Graf singularnog rješenja nazivamo singularna integralna krivulja i ona je ovojnica ili anvelopa obitelji integralnih krivulja danih općim rješenjem (integralom).

Ovojnica obitelji ravninskih krivulja $F(x, y, c) = 0$ je krivulja koja svaku krivulju iz obitelji krivulja $F(x, y, c) = 0$ dira i obrnuto, svaka točka te krivulje je diralište jedne krivulje iz obitelji $F(x, y, c) = 0$.

Napomena: Svaka krivulja je ovojnica svojih tangenti.

Primjer 1.8: Opće rješenje (integral) diferencijalne jednadžbe $y^2 y' + y^2 - 1 = 0$ je $(x - c)^2 + y^2 = 1$, a singularna rješenja $y(x) = 1$ i $y(x) = -1$. Graf općeg rješenja (integralne krivulje) je obitelj kružnica $(x - c)^2 + y^2 = 1$ kojima centar "šeta" po osi x , a grafovi singularnih rješenja su pravci $y = 1$ i $y = -1$ (slika Fig 2)¹.

Tri važna pitanja:

- postojanje rješenja;
- nalaženje svih ili samo nekih rješenja;
- jedinstvenost rješenja uz dane početne uvjete.

¹Svaka kružnica iz obitelji $(x - c)^2 + y^2 = 1$ dira pravac $y = 1$ ($y = -1$) i svaka točka pravca $y = 1$ ($y = -1$) je diralište jedne kružnice iz obitelji $(x - c)^2 + y^2 = 1$.

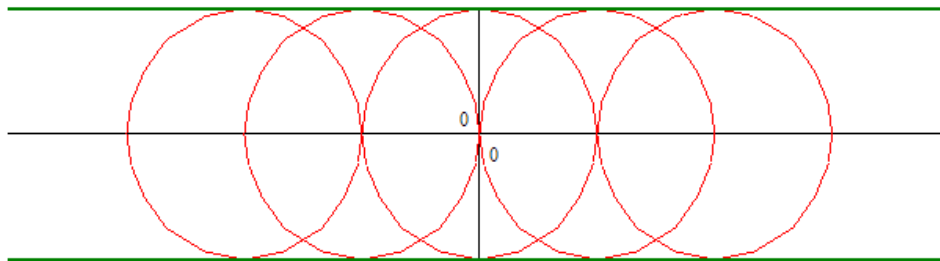

Figure 2: $(x - c)^2 + y^2 = 1$, $y = 1$, $y = -1$

Mi ćemo se baviti samo nekim tipovima običnih diferencijalnih jednadžbi do uključivo drugog reda, tj. diferencijalnim jednadžbama oblika

$$F(x, y, y') = 0 \quad (\text{ili} \quad y' = f(x, y))$$

i

$$F(x, y, y', y'') = 0 \quad (\text{ili} \quad y'' = f(x, y, y')).$$

Za opisivanje fizikalnih (realnih) problema često koristimo matematičke modele (idealizacija) koji su često dani u obliku diferencijalnih jednadžbi. Pomoću diferencijalnih jednadžbi se opisuju problemi kod kojih, na temelju trenutnog stanja i načina kako se nešto mijenja, želimo "predvidjeti budućnost".

Primjer 1.8 (Problem rasta)

Model 1 U raznim situacijama se susrećemo s nekom veličinom čija je brzina promjene proporcionalna s njenom trenutnom vrijednošću. Npr. rast (pad) populacije proporcionalan je broju trenutne populacije, brzina raspada radioaktivne tvari proporcionalna je trenutnoj količini te tvari, dobit je proporcionalna količini uloženog novca,...

Ovu zakonitost matematički formuliramo:

$$y' = \frac{dy}{dt} = ky. \quad (\text{dif. jed. I. reda - populacijska jednadžba})$$

Napomena: Ovdje je vrijeme t nezavisna varijabla, veličina populacije nepoznata funkcija $y(t)$, a $y'(t) = \frac{dy}{dt}$ mjeri promjenu (rast ili pad) populacije u vremenu. Uočimo, ako je $k > 0$ onda je $\frac{dy}{dt} > 0$, što znači da populacija raste, a ako je $k < 0$ onda je $\frac{dy}{dt} < 0$ što znači da populacija pada.

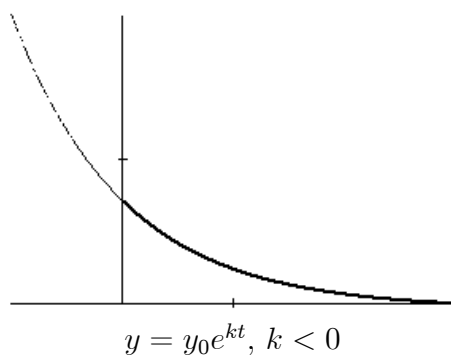
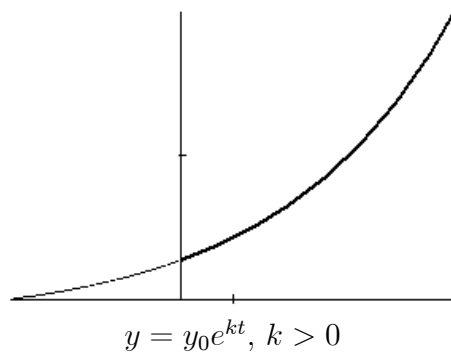
Rješenje je

$$\begin{aligned}\frac{dy}{dt} = ky &\implies \frac{dy}{y} = k dt \\ \implies \ln|y| = kt + c_1 &\implies y = ce^{kt} \quad (c = \pm e^{c_1}).\end{aligned}$$

Konstantu c određujemo prema početnom stanju y_0 , tj. veličini populacije u trenutku $t_0 = 0$. Budući je $y(0) = ce^0 = c$, rješenje je

$$y(t) = y_0 e^{kt}.$$

Graf ove funkcije je:

Pretpostavka da je rast (pad) populacije proporcionalan je broju trenutne populacije je dobra ako imamo idealne uvjete. Npr. ako se radi o populaciji bakterija ili životinja to znači da npr. životni prosor nije ograničen, nema

prirodnih neprijatelja, ima dovoljno hrane,... .

Model 2 Pretpostavimo da je rast populacije proporcionalan je broju trenutne populacije, ali da veličina populacije počima opadati kad dosegne kapacitet K . Ove uvjete možemo opisati ovako:

- $\frac{dy}{dt} \approx ky$, za y dovoljno malen;
- $\frac{dy}{dt} < 0$, za $y > K$.

Matematički model:

$$\frac{dy}{dt} = ky \left(1 - \frac{y}{K}\right), \quad k > 0 \quad (\text{logistička diferencijalna jednačba})$$

Naime, ako je

- $y \ll K$ (y dovoljno malen) onda je $\frac{y}{K} \approx 0$, tj. $1 - \frac{y}{K} \approx 1$, pa je $\frac{dy}{dt} \approx ky$;
- $y > K$ onda je $\frac{y}{K} > 1$, tj. $1 - \frac{y}{K} < 0$, pa je $\frac{dy}{dt} < 0$.

Opće rješenje logističke diferencijalne jednačbe (dif. jed. sa sep. var. - kasnije) je

$$y(t) = \frac{K}{1 + ce^{-kt}}.$$

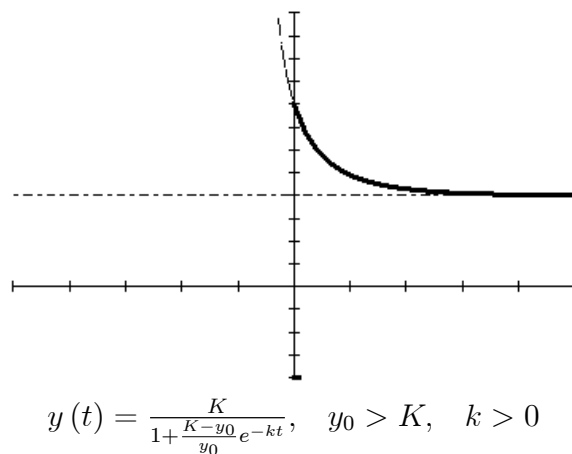
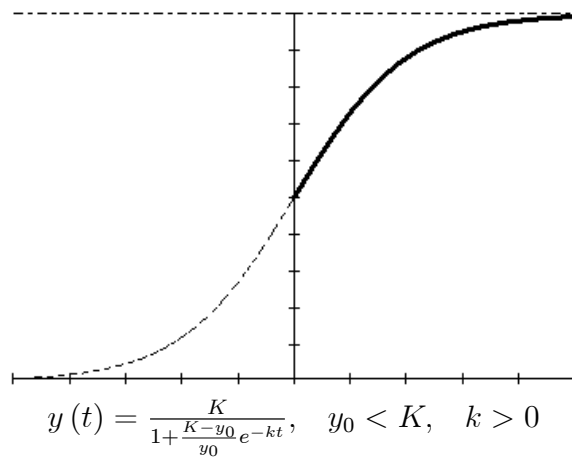
Konstantu c određujemo prema početnom stanju y_0 , tj. količini u trenutku $t_0 = 0$. Budući je $y(0) = \frac{K}{1+c}$, imamo

$$\frac{K}{1+c} = y_0,$$

što povlači $c = \frac{K-y_0}{y_0}$, tj.

$$y(t) = \frac{K}{1 + \frac{K-y_0}{y_0} e^{-kt}}.$$

Graf ove funkcije je:

Model 3 Pretpostavimo da je rast populacije proporcionalan je broju trenutne populacije, ali da veličina populacije počima opadati kad dosegne kapacitet K , te počima izumirati kad je veličina populacije manja od m . Ove uvjete možemo opisati ovako:

- $\frac{dy}{dt} \approx ky$ za y nije prevelik niti premalen ($m \ll y \ll K$);
- $\frac{dy}{dt} < 0$ za $y > K$;
- $\frac{dy}{dt} < 0$ za $y < m$.

Matematički model:

$$\frac{dy}{dt} = ky \left(1 - \frac{y}{K}\right) \left(1 - \frac{m}{y}\right), \quad k > 0$$

Naime, ako je

- $m \ll y \ll K$ onda je $\frac{y}{K} \approx 0$ i $\frac{m}{y} \approx 0$, tj. $1 - \frac{y}{K} \approx 1$ i $1 - \frac{m}{y} \approx 1$, pa je $\frac{dy}{dt} \approx ky$;
- $y > K$ onda je $\frac{y}{K} > 1$ i $\frac{m}{y} < 1$, tj. $1 - \frac{y}{K} < 0$, $1 - \frac{m}{y} > 0$, pa je $\frac{dy}{dt} < 0$;
- $y < m$ onda je $\frac{m}{y} > 1$ i $\frac{y}{K} < 1$, tj. $1 - \frac{y}{K} > 0$, $1 - \frac{m}{y} < 0$, pa je $\frac{dy}{dt} < 0$;

Primjer: Podaci o broju stanovnika u svijetu dani su tablicom (vidjeti dodatak). Uz pretpostavku da je rast broja stanovnika proporcionalan broju stanovnika, treba odrediti k i usporediti koliko se dobro model podudara s podacima.

Rješenje: Neka je $y(t)$ broj stanovnika. Tada je $y(t) = y_0 e^{kt}$.

- Ako odaberemo da je $t_0 = 0$ za 1900. godinu, onda je $y_0 = 1650$, tj. $y(t) = 1650 e^{kt}$. Odredimo k iz podatka za 1910. godinu. Imamo

$$y(10) = 1650 \cdot e^{k \cdot 10} = 1750.$$

Ovo povlači $k = \frac{1}{10} \ln \frac{1750}{1650} = 0.005884$. Dakle,

$$y(t) = 1650 \cdot e^{0.005884 \cdot t}.$$

Po ovom modelu, imamo da je broj stanovnika 1990. godine trebao biti $y(90) = 1650 \cdot e^{0.005884 \cdot 90} = 2802$, što jako odstupa od stvarnih podataka.

Ako k odredimo iz podatka za 1950. godinu. Imamo

$$y(50) = 1650 \cdot e^{k \cdot 50} = 2520.$$

Ovo povlači $k = \frac{1}{50} \ln \frac{2520}{1650} = 0.00847$ Dakle,

$$y(t) = 1650 \cdot e^{0.00847 \cdot t}.$$

Po ovom modelu, imamo da je broj stanovnika 1990. godine trebao biti $y(90) = 1650 \cdot e^{0.00847 \cdot 90} = 3536$, što dosta odstupa od stvarnih podataka, ali je bolje od predhodnog modela.

- Ako odaberemo da je $t_0 = 0$ za 1950. godinu, onda je $y_0 = 2520$, tj. $y(t) = 2520e^{kt}$. Odredimo k iz podatka za 1960. godinu. Imamo

$$y(10) = 2520 \cdot e^{k \cdot 10} = 3020.$$

Ovo povlači $k = \frac{1}{10} \ln \frac{3020}{2520} = 0.0181$. Dakle,

$$y(t) = 2520 \cdot e^{0.0181 \cdot t}.$$

Po ovom modelu, imamo da je broj stanovnika 1990. godine trebao biti $y(40) = 2520 \cdot e^{0.0181 \cdot 40} = 5198$, što se prilično dobro podudara sa stvarnim podacima. Na osnovi ovog modela broj stanovnika 2010. godine bi trebao biti 7465 milijuna.